

Agga räästa hüüdmüine ärratas tedda warsti; ja Jõsland ja se seadus, mis ta sel hommikul töötanud, seifid jälle selgeste temma waino silmade ees, (oh se olli hea, et temma enne sedda seadust olli teinud); selle wäe sees joudis temma Sadana kiusatusse waasta panna; temma ütles kindlaste ja allandlikult: Se jääb nenda, kuidas minna teile enne ütlesin; minna tahhan õiglasseks jada, ja teile ükskord tööd teha, kuidas ma ial jowan; — agga winaga minna ei tahha kohta mitte tenida. Wannaeit issegi ei tahhaks sedda?”

Kui nüüd parwnik isse üks õiglane mees olleks olnud, siis olleks ta südda pehmeteks läinud selle tõelikke lapsi janna läbbi, agga temma arwas sedda filmakirjaks, sest et nisuggused mõtted temma hingele opis teadmata ollid; ta näggo punnetas wiha pärrast, ja ta käis wäggise poisi peale, tedda sundides wina ärrajoma.

Näästas olli temma õllapeale lendanud ja kiosendas keigest joust: „Pettiskelm! pettiskelm!“ Parwemeister wiskas waese ellaja wasto maad, ja piddi tedda ärra tallama, agga et waene lome kōrwale rebbeles, siis tallas ta üksi temma jalga. Selsammal silmapilgul kukkus ka wina klaas mahha. Jürri olli hakkanud kibbedaste nutma. Parwnik käskis sullast poisi uksest wälja

ja räästa auko wiisata. Jõsegi need joma sõbrad ollid wait jänud ja kōhkunud selle kārva pärrast. Memmad teadsid et parwemeistriga ennam head luggu ei olnud kui ta kord ni wihasseks olli sanud, ja läksid warsti sanna lausumata omma teed. Waene pois olli waese lüuno ärrakorristanud, kellest sullane suremat ei holind; Kui tedda toast wälja minnema sadeti piddas temma wärrisewa loma omma wammuse al waasta soja ihho, ja se murre weikese loma eest lahutas wäbbe temma esimest kurbdust selle pahha tö pärrast mis temma lotusse peale tulnud.

Agga kui temma eddasi läks, jäi temma südda ikka raskemaks. Keik olli jo teist wiisi tulnud, kui temma sel hommikul arwanud! Temma olli mõttelnud, Jõsanda te piddi tasfane ja otsekõhene te ollema, mis tedda kõbbe temma sowimist möda piddi saatma. Ja need mõtted: Minno Jummal on mind mahha jätnud, oh, ta ei olle minno seadust wasto wõtnud egga mo palwet kuulnud, ehk temma on minnust hopis kaugele ja minna ellen üksi! need mõtted tikkusid temma liggi, ja tahtsid temma meelt seggada; agga temma süddame põhjas seifis kindel rahho; ja ta kulis, otse kui ütles üks heäl temma wasto: ärra kardda Jürri; loda agga Jummal peale!